

Thánh Vịnh 22

Duy Thiên

ĐK. Chúa_ chăn nuôi tôi tôi còn mà thiếu_ gì

Chúa_ chăn nuôi tôi tôi còn thiếu gì thiếu

Chúa_ bảo vệ tôi lẽ_ nào tôi_ còn sợ chi, còn sợ

gì_ Chúa_ bảo vệ tôi tôi còn mà sợ chi

chi. 1. Người đã dẫn_ tôi đi trên đồng cỏ_ xanh_
 (ai.) 2. Nẻo đường chính_ tôi theo cây gậy Chúa_ dẫn_
 3. Người dọn cỗ_ cho tôi ngay ở chốn_ quân_
 4. Tại cuộc sống_ dương gian ân sủng Chúa_ tuôn_

1. rì. Người đã dẫn_ tôi_ về, về bên ngàn suối mát.
 2. đường. Dù vượt suối_ qua_ đồi, hoặc qua ngàn tầm tổi.
 3. thù. Người đã xúc_ trên_ đầu, dầu thơm Người lai láng.
 4. tràn Người là Chúa_ nhân_ từ, hằng thương người công chính

1. Tôi ăn uống thỏa thuê, thêm sức cho hồn tôi.
 2. Tôi đâu có sợ chi, vì Chúa ở cùng tôi.
 3. Tôi vui sướng thành thơi, vì Chúa thương hồn tôi.
 4. Tôi vui sướng thành thơi êm ái thay nhà Người.